

Голові разової спеціалізованої вченої
ради з розгляду та захисту дисертації
на здобуття ступеня доктора філософії
Міжрегіональної Академії управління персоналом,
доктору наук з державного управління, професору
Семенець-Орловій І. А.

Рецензія

кандидата економічних наук, доцента

Мазур Юлії Володимирівни на дисертацію Кириченка
Віталія Петровича «Удосконалення механізмів публічного
управління у сфері охорони здоров'я в сучасній Україні»,
подану до захисту у спеціалізовану вчену раду на здобуття
наукового ступеня доктора філософії у галузі знань
28 «Публічне управління та адміністрування» за
спеціальністю 281 «Публічне управління та
адміністрування»

Актуальність дисертаційної роботи, її зв'язок з науковими програмами, планами та темами. В умовах реформування системи охорони здоров'я України та післявоєнної відбудови особливої актуальності набуває дослідження проблемних аспектів публічного управління у сфері надання медичних послуг, оскільки ефективність функціонування системи охорони здоров'я безпосередньо залежить від раціональної організації управлінських процесів у всіх сферах.

Публічне управління у сфері охорони здоров'я, як і управління будь-яким іншим об'єктом, слід розглядати як вплив керівної підсистеми на керовану з метою її переходу в майбутньому до нового стану, який здійснюється з використанням певних інструментів (операції, алгоритми дій, процедури та техніки дій, управлінські технології, комунікаційні стратегії

тощо). Чим складнішим є об'єкт управління, тим більша кількість інструментів потрібна у здійсненні впливу керівної підсистеми на керовану. При цьому одночасне застосування кількох інструментів управління може послабити дію кожного з них, можуть виникнути навіть суперечності в одночасному застосуванні кількох інструментів управління. Для того, щоб запобігти такій ситуації, необхідне поєднання окремих інструментів в єдине ціле, результатом чого є вдосконалення механізмів публічного управління, зокрема у сфері охорони здоров'я.

Методологічною основою представленого дослідження став комплексний підхід, що поєднав два основних методи: системний аналіз – для вивчення системи охорони здоров'я як цілісного об'єкта управління; порівняльний аналіз – для зіставлення різних наукових підходів та вивчення міжнародного досвіду.

Достовірність та наукова новизна одержаних результатів, повнота їхнього викладу в опублікованих працях. Ознайомлення зі змістом дисертації, науковими публікаціями та анотацією дає підставу визначити основні наукові положення й висновки, що характеризуються науковою новизною і відображають особистий внесок автора, ступінь їхньої обґрунтованості та достовірності.

У представленій роботі досліджено особливості функціонування механізмів публічного управління в системі охорони здоров'я, визначено їх структурні компоненти та функціональні характеристики. Виявлено необхідність упровадження стратегічного управління та посилення міжсекторальної співпраці, обґрунтовано трансформацію від державоцентричної до інтегративної моделі управління (з використанням можливостей публічно-приватного партнерства). Запропоновано напрями вдосконалення механізмів управління з урахуванням міжнародного досвіду та національних особливостей (в тому числі контексту надзвичайних обставин).

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації. Наукові положення, тези, обґрунтування, висновки та рекомендації, що сформовані автором, характеризуються достовірністю, чіткістю та науковою переконливістю. Мета та завдання дисертаційного дослідження логічно структуровані, послідовно розглянуті автором і, на нашу думку, досягнуті в результаті здійсненого дослідження.

Розкриття основних положень, що визначені завданнями дисертаційного дослідження, здійснене на фундаментальних засадах – розроблено систему підходів та комплекс філософських, загальнонаукових і спеціально-наукових методів. Задекларована мета дослідження гармонійно поєднується з окресленим предметом дослідження та є невід’ємною складовою перспективного розвитку науки державного управління. Формулювання чіткої мети та завдань, а також логічна побудова архітектури дисертаційної роботи дозволили автору розкрити окреслену проблематику. Отримані теоретичні та практичні висновки стали результатом наукового пошуку відповідно до поставленої мети і завдань дослідження.

Обґрунтованість отриманих дисертантом наукових результатів базується на достатньо переконливій аргументації та висновках, послідовному та логічному викладу матеріалу, єдності всіх структурних підрозділів роботи. Висновки, зроблені у дослідженні, вказують на досягнення визначеної мети та завдань наукового дослідження. Обсяг дисертаційної роботи Віталія Кириченка відповідає встановленим вимогам.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що у дисертаційній роботі запропоновані науково обґрунтовані напрями удосконалення системи публічного управління у сфері охорони здоров’я в Україні в контексті впровадження інституційних реформ, вдосконалення нормативно-правового регулювання, використання сучасних інформаційних

технологій, підвищення рівня професійної підготовки та компетентності управлінського персоналу.

Дискусійні положення та зауваження до змісту дисертації. Загалом надаючи позитивну оцінку представленій дисертаційній роботі, слід зробити декілька зауважень і звернути увагу на певні дискусійні положення:

1) другий розділ представленої роботи має потенціал до посилення через включення у призму аналізу низки актуальних статистичних даних для характеристики інституційної спроможності закладів охорони здоров'я в умовах безпекових викликів в сучасній Україні. До прикладу, це можуть бути емпіричні дані про кількість поранених цивільних за час повномасштабного вторгнення РФ в Україну чи статистика для позначення кількості поранених у зв'язку з воєнними діями, які отримали доступ до належного лікування, в тому числі спеціалізованого, в тому числі в регіонах України;

2) здобувачем широко застосовані статистичні дані МОЗ України, аналітичні матеріали ВООЗ, наукові праці вчених з питань публічного управління у сфері охорони здоров'я, а також матеріали власних досліджень та власної управлінської практики автора щодо проблемних аспектів управління в медичній галузі. Однак, здобувачем не було здійснено контент-аналіз такого важливого нормативного документу, як «Стратегія співробітництва ВООЗ з Україною на період до 2030 року»;

3) методологічний інструментарій роботи можна було б розширити за допомогою більш ширшого використання кейс-стаді методу у аналізі кращих місцевих та регіональних практик розбудови системи надання медичних послуг в сучасній Україні.

Проте висловлені зауваження не знижують достовірності наукових здобутків, висновків і практичних рекомендацій, що містяться в рецензованій дисертації, яка виносяться на захист.

Загальний висновок. Дисертація Віталія Кириченка на тему: «Удосконалення механізмів публічного управління у сфері охорони

здоров'я в сучасній Україні», подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» є самостійною завершеною кваліфікаційною науковою працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, які у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що має суттєве значення для розвитку науки публічного управління.

Дисертація на тему: «Удосконалення механізмів публічного управління у сфері охорони здоров'я в сучасній Україні» відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 261 (зі змінами) та вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44 «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21.03.2022 № 341), а її автор заслуговує на присудження ступеня доктора філософії у галузі знань «Публічне управління та адміністрування».

Рецензент:

декан Навчально-наукового інституту управління,
економіки та бізнесу

Міжрегіональної Академії управління персоналом,

кандидат економічних наук, доцент

Юлія МАЗУР